Sport

Tema: muzica sportivă

RASPUNDE PENTRU MUZICA: Florentin Delmar

— Care este părerea dv. despre creația de cîntece sportive?

— Deși majoritatea compozitorilor sînt prezenți pe stadioane — unii practică sportul, alții sînt pasionați spectatori — totuși calitatea cîntecelor sportive este departe de marea valoare a sportului nostru.

— Cum vă explicați lucrul acesta?

— Nu e nevoie să fii îndrăgostit pentru a compune un cîntec de dragoste. Sînt mîndru să-ți spun că am jucat volei, am luptat pentru zecimi de secunde la suta de metri, am fost chiar și antrenor de schi, iar astăzi nu lipsesc de la nici o întîlnire de atletism. Frumusețea întrecerilor sportive îmi stăruie în minte multă vreme după terminarea competițiilor. Uneori am încercat să o înfățișez în cîntece, fapt pentru care am fost distins cu insigna „Merite sportive". Producția este însă sporadică, fără o tematică precisă.

— Ce propuneți?

— Cred că o legătură mai strînsă între Uniunea Compozitorilor și U.C.F.S., organizarea unui cenaclu de muzică sportivă și popularizarea în rîndul maselor de sportivi a muzicii ar stimula în mare măsură creația unor asemenea cîntece.

In ceea ce mă privește, intenționez să pregătesc pentru la toamnă un spectacol cu conținut sportiv.

PENTRU VERSURI: Aurel Felea.

— Ce versuri pe cîntece sportive ați scris în ultima vreme?

— Dacă prin „ultima vreme" se poate înțelege perioada... 1950—1961, vă pot cita mai multe titluri. In primul rînd, versiunea romînească a îndrăgitului marș sportiv al lui I. Dunaevski. Aș mai pomeni „Zboară mingea peste plasă" pe muzică de Sile Dinicu și „Cîntecul noilor turiști" pe muzica lui Fl. Delmar.

— Aveam impresia că sînteți autorul a mai multor cîntece sportive.

— Asta e adevărat. Am mai scris textul pentru cîntecul „Oina" pe muzica regretatului I. Vasilescu, „Valsul Vîslașilor" pe muzică de Gherase Dendrino, „Sportu-i frate bun cu munca" pe muzică de Giroveanu și altele. Dar din păcate, nici unul dintre acestea trei din urmă n-au reușit să-și cîștige popularitatea cîntecelor citate în primul răspuns.

— Care-i motivul?

— Vezi d-ta, creatorii unui cîntec sînt aproape întotdeauna încîntați de fiecare... „capodoperă" a lor. Din fericire însă, masele largi de ascultători aleg... și se pare că știu să aleagă!

— Ce subiecte de cîntece sportive credeți că ar mai trebui abordate?

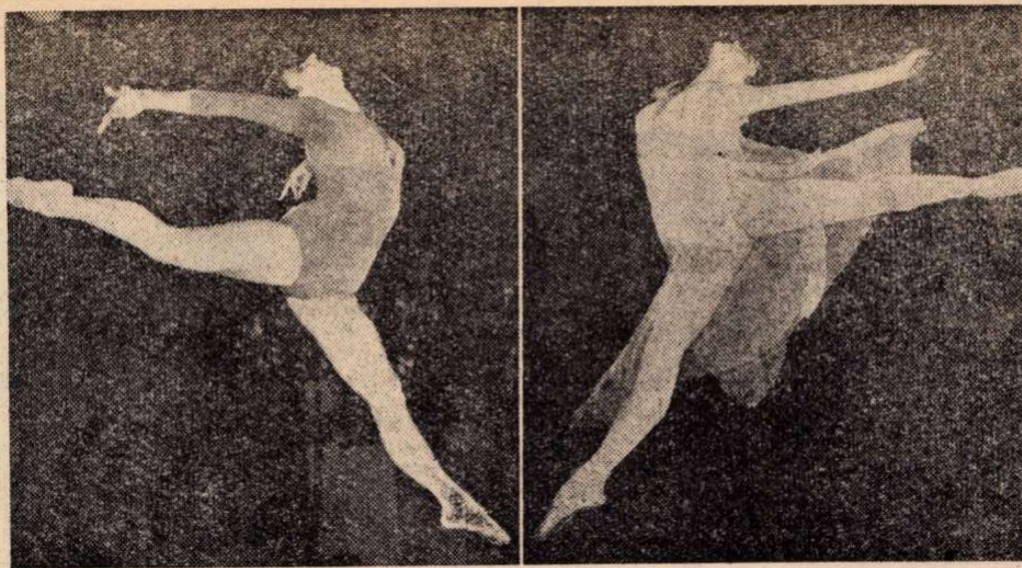
— Multe. Ca să vă răspund în limbaj sportiv în tematica muzicală sportivă există... „goluri" multe. Aș semnala în primul rînd absența cîntecelor specifice fiecărui club: marșul sportivilor de la C.C.A., Dinamo, Rapid, Progresul etc. Vă dați seama ce ar însemna o tribună întreagă cîntînd o melodie sportivă ca să-și încurajeze echipa favorită!

— Din aceste „goluri" permanente pe care v-ați hotărît să le lichidați în... actualul campionat, adică într-o perioadă cît mai apropiată?

— Dacă printr-o „perioadă de vreme cît mai apropiată" nu se înțelege decada 1961—1971 ci numai anul 1961 mi-ar place să scriu marșul echipei mele preferate.

— Și anume?

— N-aș vrea să mă pun rău cu alții... suporteri. Să închieiem aici!



SPORT ȘI ARTĂ

Gimnasta Elena Leuștean din lotul național de gimnastică — ***Balerina Leni Dacian de la** Teatrul de Operă și Balet*

*Nici o deosebire între gimnastică și balet. **Aceeași grație, aceeași elegantă** mișcare, aceeași **măiestrie...***

Ancheta noastră

BIBLIOTECA SPORTIVULUI

Răspunzînd anchetei noastre, gimnasta Elena Leuștean ne-a spus:

— Preferințele literare? Versurile maestrului Tudor Arghezi și literatura satirică: Caragiale, Cehov, Mark Twain, acesta din urmă constituind pentru mine o adevărată slăbiciune. Păstrez în bibliotecă toate operele umoristului american apărute în traducere romînească. Fără îndoială însă că mă interesează și celelalte genuri literare și, în măsura timpului liber, împărțit între gimnastică, teatru, film sau spectacolele de operă și balet, acord atenție și... romancierilor. De curînd am terminat de citit romanul „Setea" de Titus Popovici. (În paranteză spus, înaintea vizionării unui film, ecranizare după o operă literară, Elena Leuștean obișnuiește să citească lucrarea respectivă, pentru a putea judeca și din acest punct de vedere valoarea filmului). *Iar acum, recitesc romanul „Mizerabilii" de Victor Hugo.*

Viață

Discuție cu Iolanda Balaș despre... muzică

Amabilă, Iolanda ne primește în noua sa locuință, cu magnetofonul deschis. Ne invită să luăm loc și să ascultăm muzică. „Să nu vorbim azi numai despre sport" — și surîde. Invitația ne face plăcere, luăm loc și ne gîndim la subiectul unei discuții pe teme muzicale. Ioli se dovedește a fi un interlocutor plăcut și competent.

— De cînd îmi place muzica? N-aș putea spune. În casa părintească din Timișoara aveam un gramofon vechi, cu o pîlnie uriașă. Poate că interesul meu pentru muzică s-a trezit ascultînd la acest bătrîn gramofon discuri. Mai tîrziu, în școală, aveam organizat un cerc literar-artistic. Duminicile, participam la audiții muzicale. Cînd s-a înființat Filarmonica locală am început să merg la concerte. Rînd pe rînd am îndrăgit muzica lui Liszt, Mozart, Beethoven.

Iolanda scotocește într-un dulap, de unde scoate cîteva cutii cu benzi de magnetofon.

— Am aici cîteva înregistrări din muzica lui Beethoven și Mozart. Firește, o parte neînsemnată din lucrările lor. Pînă îmi voi putea completa înregistrările pe bandă, îmi lărgesc cunoștințele despre compozitorii mei preferați audiind concertele simfonice la radio sau televizor.

— In cadrul turneelor pe care le întreprindeți în străinătate frecventați spectacole muzicale?

— Deseori am foarte puțin timp la îndemînă. Serile care preced concursul sînt dedicate exclusiv odihnei. Cînd pot să „răpesc" însă cîteva ore, atunci da, mă duc la spectacole de operă sau balet. Am văzut astfel la Leningrad „Lacul lebedelor", la Leipzig „Traviata", la Varșovia „Bărbierul din Sevilla", ca să numesc doar cîteva din turneele mele „artistice" peste hotare.

Întrerupem discuția pentru a-l asculta pe Mario Lanza cîntînd aria lui Cannio din opera „Paiațe". Iolanda zîmbește unei amintiri.

— Sînt atît de bucuroasă că am acest magnetofon. Și totuși, nu pot să nu-mi amintesc cu nostalgie de primul meu pick-up, cumpărat la Leningrad, în anul 1951, prima mea școală, mai evoluată, de muzică. Il mai păstrez și acum. Sînt poate o sentimentală...

Ioli are dreptate. Muzica îi face pe oameni mai sensibili, mai buni...



E Ceaikovski!... Cu cîtă încîntare ascultă Iolanda Balaș finalul sprințar al celebrului concert pentru vioară și orchestră.

Pagină redactată de: SANDU MARIAN și DAN CRISTEA. Fotografii de B. CIOBANU.

Filme sportive în pregătire la studioul „Al. Sahia"

După cum se știe, studioul de filme documentare „Al. Sahia" pregătește periodic sportivilor diferite „surprize": documentare, jurnale etc. Cîteva dintre recentele producții ale studioului au fost de-acum prezentate spectatorilor. Un film despre handbaliștii și handbalistele care au cucerit titlul de campioni mondiali și cel de campioane europene, o ediție închinată jubileului schiului romînesc și o retrospectivă a celor mai importante manifestări fotbalistice în cursul anului 1960.

In momentul de față, cineaștii studioului pregătesc noi filme sportive. Regizorul Eugen Popiță va realiza un documentar despre campioana mondială și olimpică Iolanda Balaș. De asemenea, jurnalul sportiv nr. 3, care va fi gata în preajma zilei de 20 iunie, va cuprinde momente din activitatea sportivă de mase, întreceri de motocros, ambarcațiuni cu motor, rugbi, parașutism, returul la volei din cadrul „Cupei campionilor europeni". Din activitatea sportivă de peste hotare jurnalul va cuprinde aspecte din campionatele europene de box de la Belgrad, precum și prezentarea noului campion mondial de șah, Mihail Botvinnik.

In loc de interviu

Cu Geta Pitică la expoziția „Arhitectura în R. P. R."



Inițial, convorbirea trebuia să aibă loc pe schelă, la etajul VI al unei noi clădiri industriale, acolo unde lucrează tehnicianul atașamentist în construcție Geta Pitică. Dar cum poți lega o convorbire în timp ce interlocutoarea fixează și măsoară traseele viitoarelor instalații, sarcină de mare răspundere? Priveam mîinile meștere și iuți, cu mișcări simple, firești, în care luciul de metal al ruletei de măsurat strălucea mai viu, vedeam încruntarea ușoară a frunții omului a cărui muncă nu curge indiferentă, observam liniile îndrăznețe trase de mîna care în orele de răgaz mînuiește paleta și simțeam firescul victoriei de la Pekin. Cum ar fi putut fata aceasta care lucrează pe înaltul schelelor, să nu cîștige întrecerea cu toate fetele din lume?

Tîrziu, cînd scînteierea luminilor de neon anunța ceasul înserării, am plecat pe străzile orașului cu Geta Pitică. Mergea grăbită, nerăbdătoare să viziteze expoziția „Arhitectura în R.P.R.".

Geta Pitică îmi vorbea cu mîndria constructorului specialist.

— Vedeți minunatele construcții ale socialismului. Fiecare clădire face parte dintr-o mare viziune de ansamblu armonios. București, Galați, Constanța, Timișoara Ploiești... Exponatele admirabil executate îmi dau sentimentul că parcurg noile cartiere ale orașelor noastre. Trec pe străzi largi, admir fantezia arhitecturală, varietatea și echilibrul ansamblului. Construcții, mereu alte șiruri de construcții. Blocuri cu sute de apartamente de locuit, edificii publice, cluburi și teatre, spitale, mari obiective industriale.

Aparatele de proiecție îți arată pentru o clipă tristețea și sărăcia maidanului pe care s-au înălțat coloanele de blocuri. Ne oprim pe palierul primului etaj. Un perete întreg cuprinde admirabile construcții sportive. In mijloc, stadionul „23 August". Grandios, așa cum îl cunoaștem. Parcă îi aud vuetul dintr-o zi de meci.

Imi întorc privirea spre sportiva de lîngă mine. De aici de sus îmbrățișează cu privirea splendida perspectivă a marilor ansambluri de construcții.

„Sînt nespus de fericită, îmi spune, că muncesc alături de acei care dau viață grandiosului proiect de reconstrucție a țării mele, că pot contribui și eu la această operă măreață, inspirată și condusă de partidul nostru.

